3. Peine veed lähkemale kuuradele olla pois lalaſõnad kuudiſes muoss. daneſe juures äraſeemlemad ja nad. juuad seda järele seka. Aſi läinud aga paſeldi veeda. Edäljaſ pidi muoudamad ka rüll kuudiſes, aga inimeſe meel jäänud päha, kaſi ole muuda jaaſanud aga ennaſt enam ka inimeſtes muoudada saanud. Kohuſe poole minnes olla ſee üdres äbraga veeda jooſemad, mees kuas diwa daga järele. Kodus olla ka kolde uurka rüxidanud ruſt pere. mees seda leidnud ja asjaloulſt aru saanud. See olla seda lalaſõnul jälle kolm veed waskupidi üuber kivi wedanud ja pois saanud jäl. le inimeſtes.

4. Päew Pühdar ja Peeriſ Pühdrus olidad riviſ Bel ja nägiwad ned. ja ääres aaſal seua warſa emaga jõõdad. Seda nähes üdelnud Päew. Pühdar: „keidame ſiia kivi rõuda nadukeſtes magama.“ Kül ſeisnud Peeriſ waskn aga pidanud wäimaas Peiſe Bungiwa kahdmiſe peale järele andma ja magama heidma. Aga uni ei tule Bal silmi ja neuda märeab ka, kuida peredüdar üuber kivi väies ennaſt ſoendiſes muudab ja warſa ära jõõb. Päraſt laſeb Pühdrus märgada ed ka asjäluzes peald näinud, - ſüs uraſkab peredüdar: „oleks ma seda teadnud, ed ja kaudalnſt pidaſiſ ja ei magaand, ma oleks ſiud enna kui warſa ära jõõnud.

5. Kõra muudnud üues Peuliuud Pühdrus ennaſt mära kobuſeks, ed ja. remad jõõlus jaada. Kuſſar Pühdrus aga ära, ed ſee õuze kobune ei ole, jõõ eſimeſed jälad olnud lühe. mad ja laſeanud mäale rauad ala lüüa. Päraſt muudnud kobu. ne ennaſt jälle inimeſeks, aga rädde ja jalgade külges olnud raua ajemed.

6. Inimene ees ſoendſes kõra ära näinud, ei ole jõudnud jelle Pühdgile waskupanna ja pidanud inda jälle seda pezema.

Kedjawadd wõidnud noore